

и окото, та тѣзи цепки започнали да се правятъ и по други мѣста на дрехата.

Мажкото облѣкло се състояло отъ единъ видъ камизола (отъ камизия — chemise — риза) мантия и панталонъ. Всичко било подплатено съ другоцвѣтна тънка копринена подплата.

Камизолата приличала на стегната жилетка съ ржави. Правили се цепки по гърба, по гърдитѣ и по ржавитѣ, за да излѣзе цвѣтната подплата. Понѣкога цепкитѣ се правили по цѣлата дължина, та дрехата ставала на ленти, които на нѣколко мѣста се залавяли съ панделки. Идея за това нѣщо сж дали петелкитѣ на йонийския хитонъ, като голотата се скривала съ буфана на подплатата.

За пръвъ пѣтъ подъ камизолата започнали да носятъ долня риза, която се смѣняла, тѣй като облѣклото било отъ скжпа материя, която не издържала пране. Въ такъвъ случай вратната извивка се правѣла по-извита, за да може да се изтегли горния край на ризата навънъ. Това се правило, за да държи меко на шията, понеже плата на камизолата и шева, които въ онези времена се правѣли на ржка, били доста груби. Изтегленото парче на ризата въ последствие се обърнало на прибавена плисирана яка въ Испания и дантелена въ Англия и Франция.

Мантията била дълга до колѣнетѣ и се затваряла отпредъ. Понѣкога била съ ржави, а понѣкога само съ странични отвори за ржцетѣ. Понѣкога я носили само намѣтната, а ржавитѣ висѣли отстрани. Имало случаи, когато при ржавната извивка отпредъ ржава не билъ пришитъ и презъ този отворъ изваждали ржцетѣ*).

Тази мантия се наричала **шобе**. Тя имала голѣма яка, която се извърщала върху раменетѣ, покрита отъ тежъкъ коприненъ платъ или скжпа кожа, (фиг. 62), която обвивала и предния отворъ.

У венецианцитѣ шобето било дълго до земята съ много широки ржави. (Фиг. 63). Въ този видъ е пренесено у насъ подъ името **джобе**.

Пантолонътъ-чорапъ билъ срѣзанъ при колѣното на две части: кжсъ панталонъ и чорапъ. Този чорапъ съшитъ отъ вълненъ платъ и закопчанъ отстрани, нареченъ калцунъ, и до днесъ се е запазилъ у насъ изъ балканскитѣ градчета, вѣроятно пренесенъ нѣкога отъ венецианскитѣ търговци.

По дължината на пантолона се правили сжщитѣ цепки, както

*) Подобно носене ржава срѣщаме у насъ на единъ стенописъ въ Драгалевския манастиръ — изображението на Ктитора. По сжщия начинъ и до сега носятъ гунчето си македонцитѣ и каракачанитѣ.